

[ROZTRZEŻWIĆ SIĘ *vb pf*

roztrzeźwić się, rozstrzeźwić się.

o oraz e jasne.

inf roztrzeźwić się. ◇ *fut 1 sg* roztrzeżwię się. ◇ *3 pl* roztrzeżwią się. ◇ *praet 3 sg m* roztrzeżwił się.
Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. roztrzeźwić.

1. Odzyskać siły, żywotność, ożywić się:

roztrzeźwić się od czego [= *odzyskać siły po czymś*]: Zarázem Mezentius iák mu lie dołtało
Wytchnąć/ y od vpádu rołtrzeźwić lie máło [*mentemque recepit X 899*] *VergKoch* 305.

roztrzeźwić się czym: Iużem wśyftko zrozumiał iák się tu co toczy/ W prawdzie mi się łpác biorą
oćiężále oczy. Ale to nic/ wnątże się rołtrzeźwić tą czálzą *ZbylPRozm E4*.

Szeregi: »roztrzeźwić się i przyść ku sobie«: Dali mu też y wiazánkę fig z wiazánką rozynkow/
kthory gdy łobie podiadł/ rołtrzeżwił lie y przyłzedł ku łobie [*reversus est spiritus eius in eo*] *BibRadz*
1.Reg 30/12 (*Linde s.v. roztrzeźwić*).

»wytchnąć i roztrzeźwić się«: *VergKoch* 305 *cf roztrzeźwić się od czego*.

2. Odzyskać świadomość, oprzytomnieć: A gdy lię rozłtrzeżwią [*cum a vino merserint et surrexerint*]/
nie pámiętaią co czynili. *BudBib* 3.Esdr 3/21 (*Linde s.v. roztrzeźwić*).

Formacje współrdzenne cf TRZEŻWIĆ.